Parlamentul European
2014-2019

Document de ședință

A8-0217/2016

27.6.2016

RAPORT

referitor la punerea în aplicare a recomandărilor Parlamentului din 2010 privind standardele sociale și de mediu, drepturile omului și responsabilitatea întreprinderilor
(2015/2038(INI))

Comisia pentru comerț internațional

Raportoare: Eleonora Forenza

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN 3

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE 19

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE 24

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE 28

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN..... 34

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND 39

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la punerea în aplicare a recomandărilor Parlamentului din 2010 privind standardele sociale și de mediu, drepturile omului și responsabilitatea întreprinderilor (2015/2038(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolele 2, 3, 6 și 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană,

– având în vedere articolele 11, 153, 191, 207 și 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

– având în vedere articolele 12, 21, 28, 29, 31 și 32 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

– având în vedere comunicarea Comisiei: „Comerț pentru toți: Către o politică comercială și de investiții mai responsabilă” (COM(2015)0497)[1],

– având în vedere concluziile celei de-a 10-a Conferințe ministeriale a OMC (MC10)[2],

– având în vedere Acordul de la Paris (30 noiembrie - 11 decembrie 2015)[3],

– având în vedere Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume (2014)[4],

– având în vedere planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația (2015-2019), intitulat „Menținerea drepturilor omului în centrul agendei UE”,

– având în vedere Orientările privind analiza efectelor în ceea ce privește drepturile omului în evaluările de impact pentru inițiativele legate de politica comercială[5],

– având în vedere studiul intitulat „Clauze privind drepturile omului și democrația în acordurile internaționale”, publicat în 2015 de Departamentul tematic din Parlamentul European,

– având în vedere rezoluția adoptată de Adunarea Generală a ONU la 25 septembrie 2015: „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă[6],

– având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului din 20 decembrie 2005 privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană[1],

---

[1] http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/october/tradoc_153846.pdf
[2] https://www.wto.org/english/news_e/news15_e/mc10_19dec15_e.htm
[3] http://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf
[4] http://eeas.europa.eu/human_rights/docs/2014-hr-annual-report_en.pdf
[5] http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2015/july/tradoc_153591.pdf
[6] Rezoluție adoptată de Adunarea generală a ONU la 25 septembrie 2015 (A/RES/70/1) http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

– având în vedere Regulamentul nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare[2],

– având în vedere Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale[3],

– având în vedere Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone de conflict și din zone cu risc ridicat[4],

– având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei referitor la stadiul implementării Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului[5],

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 2011 intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” (COM(2011)0681),

– având în vedere Cadrul UNCTAD de politici de investiții pentru dezvoltare durabilă (2015)[6],

– având în vedere studiul „Politica comercială a UE: de la ignorare la sensibilizare în privința dimensiunii de gen ”, elaborat de Departamentul tematic din Parlamentul European,

– având în vedere cel de al patrulea raport al expertului independent privind promovarea unei ordini internaționale democratice și echitabile - notă a Secretarului General al ONU la Adunarea generală din 5 august 2015 (A/70/285),

– având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor în acordurile internaționale[7],

– având în vedere Rezoluția ONU nr. 64/292, în care apa și salubritatea sunt recunoscute în mod explicit ca drepturi ale omului de către Adunarea generală a ONU și în care se afirmă că apa potabilă curată și salubritatea sunt esențiale pentru respectarea tuturor drepturilor omului,

– având în vedere Rezoluția sa din 8 septembrie 2015 referitoare la acțiunile realizate ca urmare a inițiativei cetățenești europene „Dreptul la apă” (Right2Water)[8],

– având în vedere Rezoluția sa din 25 octombrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale[1],

---

[1] JO L 347, 30.12.2005, p. 1.
[2] JO L 303, 31.10.2012, p. 1.
[3] http://mneguidelines.oecd.org/text/
[4] http://www.oecd.org/daf/inv/mne/GuidanceEdition2.pdf
[5] (SWD(2015)0144) din 14 iulie 2015 http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=8374
[6] http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/webdiaepcb2015d3summary_en.pdf
[7] JO C 99E, 3.4.2012, p. 101.
[8] Texte adoptate, P8_TA(2015)0294.

– având în vedere Rezoluția sa din 8 noiembrie 2010 referitoare la politica comercială internațională în contextul imperativelor legate de schimbările climatice[2],

– având în vedere studiul intitulat „ Integrarea perspectivei de gen în lucrările comisiilor și delegațiilor Parlamentului European”, publicat în 2014 de Parlamentul European, Departamentul tematic C,

– având în vedere Rezoluția nr. 26/9 a Consiliului ONU pentru drepturile omului, în care acesta a decis „să înființeze un grup de lucru interguvernamental fără limită de membri privind drepturile omului și corporațiile transnaționale și alte întreprinderi, al cărui mandat urmează să fie elaborarea unui instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic pentru a reglementa, în dreptul internațional al drepturilor omului, activitățile corporațiilor transnaționale și ale altor întreprinderi”’[3],

– având în vedere sistemul generalizat de preferințe (SGP) reformat al UE, instituit de Regulamentul (UE) nr. 978/2012,

– având în vedere raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, intitulat „Raport privind sistemul generalizat de preferințe pentru perioada 2014-2015” (COM(2016)0029),

– având în vedere principiile directoare ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului, orientările revizuite ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) pentru întreprinderile multinaționale, Declarația tripartită a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, cadrul Consiliului internațional pentru raportare integrată , cele zece principii ale inițiativei „Pactul global ” a Organizației Națiunilor Unite, precum și standardul de orientare ISO 26000 referitor la responsabilitatea socială,

– având în vedere proiectul de lege francez privind „obligația de diligență” pentru promovarea principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, precum și declarația președintelui Juncker cu ocazia summitului G7 din 2015,

– având în vedere proiectul intitulat „Realizarea valorii pe termen lung pentru întreprinderi și investitori”, care este în curs de desfășurare în cadrul principiilor ONU pentru investiții responsabile și al „Pactului global” al ONU,

– având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A8-0217/2016),

A. întrucât Parlamentul a formulat în 2010 o serie de recomandări adresate Comisiei în

---

[1] Texte adoptate, P7_TA(2010)0434.
[2] Texte adoptate, P7_TA(2010)0445.
[3] A/HRC/RES/26/9: http://www.ihrb.org/pdf/G1408252.pdf

legătură cu standardele sociale și de mediu, drepturile omului și responsabilitatea întreprinderilor; întrucât numai o parte din aceste recomandări au fost puse în aplicare;

B. întrucât Parlamentul acționează în calitate de colegiuitor în ceea ce privește măsurile care definesc cadrul de punere în aplicare a politicii comerciale comune a Uniunii; întrucât pentru ratificarea fiecărui acord comercial negociat de Comisie este necesară aprobarea Parlamentului, este, așadar, necesară punerea în aplicare a recomandărilor Parlamentului pentru a asigura succesul oricărei inițiative a Comisiei în domeniul politicii comerciale comune;

C. întrucât comerțul îndeplinește un rol important în promovarea oportunităților de afaceri, în crearea de prosperitate și în creșterea ocupării forței de muncă, fiind un factor determinant pentru dezvoltarea economică, progresul social, standardele de viață, calitatea vieții și îmbunătățirea standardelor privind drepturile omului pe termen lung;

D. întrucât UE își subliniază angajamentul ferm de a promova dezvoltarea durabilă, astfel cum a fost reafirmat în strategia sa „Comerț pentru toți”, precum și drepturile omului și buna guvernare prin mijloace bazate pe stimulente, cum ar fi SGP+ și prevederile privind accesul preferențial la piață pentru țările care și-au asumat angajamentul de a pune în aplicare convențiile internaționale fundamentale din aceste domenii;

E. întrucât Uniunea are capacitatea de a contribui în mod pozitiv la respectarea mai fermă a drepturilor omului și la dezvoltarea durabilă la nivel mondial prin intermediul politicii sale comerciale; întrucât Comisia trebuie să-și continue acțiunile urmărind îndeplinirea acestui obiectiv; întrucât acordurile de comerț și investiții au un efect negativ asupra drepturilor omului și a dezvoltării sustenabile, și prin urmare ar trebui concepute astfel încât să susțină progresul social și în domeniul mediului, asigurându-se, totodată, că standardele europene nu pot fi reduse, protejând drepturile omului și asigurând respectarea standardelor sociale și de mediu;

F. întrucât comerțul și investițiile străine ale întreprinderilor internaționale contribuie la creșterea angajamentului în ceea ce privește drepturile omului, drepturile sociale și drepturile angajaților în țările în care activează întreprinderile;

G. întrucât contribuția Parlamentului European poate fi măsurată în ceea ce privește punerea efectivă în aplicare a recomandărilor sale; întrucât implementarea acordurilor trebuie monitorizată periodic pentru a asigura respectarea obiectivelor și a angajamentelor asumate în acordurile comerciale, inclusiv în domeniul protecției drepturilor omului;

H. întrucât, potrivit articolului 208 din TFUE, Uniunii Europene și statelor sale membre le revine chiar obligația legală de a asigura coerența politicilor proprii cu obiectivele de dezvoltare;

I. întrucât propunerea Comisiei referitoare la o nouă strategie în materie de comerț și investiții, intitulată „Comerț pentru toți”, recunoaște legătura dintre comerț, drepturile omului și standardele sociale și de mediu și insistă asupra necesității ca aceste drepturi și norme să devină o parte integrantă a relațiilor comerciale și economice ale Uniunii;

J. întrucât comercianții cu amănuntul și întreprinderile transnaționale de talie mondială au

o mare responsabilitate, date fiind actualele modele de producție, în ceea ce privește îmbunătățirea condițiilor de muncă și a salariilor în țările producătoare;

K. întrucât drepturile femeii fac parte din drepturile omului; întrucât egalitatea între femei și bărbați intră în domeniul de aplicare al capitolelor referitoare la dezvoltarea sustenabilă a acordurilor comerciale; întrucât impactul specific al acordurilor comerciale și de investiții afectează în mod diferit femeile și bărbații, datorită inegalităților structurale de gen, și întrucât dezvoltarea sustenabilă și favorabilă includerii, creșterea economică și acordurile comerciale trebuie să includă drepturile omului, inclusiv dintr-o perspectivă de gen;

L. întrucât Agenda privind dezvoltarea sustenabilă 2030 recunoaște impactul esențial al politicilor comerciale asupra îndeplinirii obiectivelor agendei, prin abordarea unei serii de domenii de politici, precum regulile privind originea, reglementarea piețelor de alimente și de mărfuri, precum și egalitatea de gen;

M. întrucât potențialul sistemelor SGP și SGP+ de a asigura ratificarea și punerea în aplicare a convențiilor privind drepturile omului și drepturile lucrătorilor în țările în curs de dezvoltare poate fi îmbunătățit prin condiționarea unor stimulente economice de adoptarea efectivă și monitorizarea constantă a punerii în aplicare a convențiilor fundamentale privind drepturile omului și drepturile lucrătorilor;

N. întrucât, în urma tragediei de la Rana Plaza, Uniunea Europeană, în colaborare cu guvernul statului Bangladesh și cu OIM, a lansat un Pact mondial pentru ameliorarea drepturilor lucrătorilor și a securității în fabricile din Bangladesh, care vizează îmbunătățirea condițiilor de muncă, de sănătate și securitate ale lucrătorilor; întrucât aceste eforturi au dus la creșterea gradului de conștientizare a publicului, precum și la soluții inovatoare pentru rezolvarea problemelor legate de comerț și dezvoltare sustenabilă, cum ar fi Acordul privind protecția împotriva incendiilor și siguranța clădirilor în Bangladesh;

O. întrucât nu există încă un cadru normativ privind modul în care corporațiile își respectă obligațiile în domeniul drepturilor omului și în raport cu standardele sociale și de mediu, întrucât sectorul privat trebuie, alături de sectorul public, să contribuie la dezvoltarea sustenabilă; întrucât întreprinderile trebuie să acționeze într-un mod responsabil din punct de vedere social și de mediu; întrucât acordurile comerciale și de investiții de nouă generație ale Uniunii conțin capitole privind dezvoltarea durabilă, care solicită părților la acord să își asume și să respecte angajamente privind protecția drepturilor omului și a normelor sociale și de mediu și responsabilitatea socială a întreprinderilor; întrucât aceste capitole au ilustrat diferențele între nivelul de ambiție diferit în acordurile comerciale succesive ale UE; întrucât Comisia este încurajată să acționeze cu cel mai înalt nivel de ambiție;

P. întrucât, în strategia „Comerț pentru toți” 2015 a Comisiei, comerțul și dezvoltarea sustenabilă constituie o prioritate pentru UE; întrucât, pentru ca această strategie să dea un impuls agendei privind comerțul și dezvoltarea sustenabilă, Comisia trebuie acum să își transforme ambiția absolut lăudabilă în acțiuni hotărâte și concrete;

Q. întrucât proiectul intitulat „Realizarea de valoare pe termen lung pentru întreprinderi și investitori” asumat în cadrul principiilor ONU pentru investiții responsabile și Pactul

mondial al ONU demonstrează că redresarea economică în Europa și în lume este compatibilă cu principiile justiției sociale, sustenabilității mediului și respectării drepturilor omului și că acestea se consolidează reciproc;

R. întrucât articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că politica comercială comună a UE se desfășoară în cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii externe a Uniunii;

S. întrucât articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) reafirmă că acțiunile UE pe scena internațională au la bază principii precum democrația, statul de drept, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea demnității umane, principiile egalității și solidarității, precum și respectarea principiilor Cartei ONU și a dreptului internațional;

T. întrucât legătura dintre, pe de o parte, comerț și drepturile omului și, pe de altă parte, standardele sociale și de mediu a devenit o parte integrantă a relațiilor comerciale și economice ale UE; întrucât politica UE de sprijinire a drepturilor omului și a democrației în țările terțe ar trebui să fie în continuare integrată în alte politici ale UE care au o dimensiune externă, inclusiv politica comercială; întrucât UE ar trebui să utilizeze politica comercială în scopul de a stabili standarde globale înalte în domeniul drepturilor omului și al drepturilor sociale, al protecției consumatorilor și al protecției mediului;

U. întrucât politica comercială și acordurile comerciale ambițioase promovează și consolidează sistemul comercial bazat pe norme mondiale; întrucât aspectele legate de drepturile omului ar trebui luate, de asemenea, în considerare, într-un mod adecvat și transparent, înainte de încheierea negocierilor comerciale; întrucât Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, împreună cu alte instrumente pertinente, inclusiv promovarea responsabilității sociale a întreprinderilor, au drept obiectiv să încurajeze respectarea dispozițiilor în materie de drepturile omului în cadrul politicii comerciale;

V. întrucât în data de 26 iunie 2014, Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU a adoptat o rezoluție privind crearea unui grup de lucru interguvernamental însărcinat cu inițierea unui proces destinat stabilirii unui instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic, pentru a reglementa, în cadrul dreptului internațional, activitățile întreprinderilor transnaționale și a altor întreprinderi;

W. întrucât comerțul și drepturile omului se pot consolida reciproc, iar comunitatea de afaceri, având obligația de a respecta drepturile omului, poate avea, de asemenea, un rol important de jucat prin oferirea de stimulente pozitive în promovarea drepturilor omului, a democrației, a standardelor de mediu și a răspunderii întreprinderilor; întrucât Uniunea Europeană a jucat un rol esențial în negocierea și punerea în aplicare a unei serii de inițiative mondiale privind responsabilitatea globală, care merg mână în mână cu promovarea și respectarea standardelor internaționale, printre care justiția socială, durabilitatea mediului și respectarea drepturilor omului; întrucât se recunoaște impactul pozitiv pe termen lung asupra drepturilor omului al întreprinderilor europene care își desfășoară activitatea la nivel global și constituie un exemplu prin cultura corporativă nediscriminatorie; întrucât consolidarea relațiilor comerciale bazate pe protecția și aplicarea drepturilor omului îmbunătățește înțelegerea reciprocă și valorile comune,

cum ar fi statul de drept, buna guvernanță și respectarea drepturilor omului,

Principii generale

1. invită Comisia și statele membre să ia în considerare integra problematica egalității între sexe în toate politicile, inclusiv în strategia comercială, și să garanteze, între altele, respectarea deplină a Convenției privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW); invită Comisia să țină seama de aspectele legate de egalitatea între femei și bărbați în cadrul analizei de impact a strategiei comerciale a UE, în ceea ce privește drepturile femeilor, și invită Comisia să analizeze în mod sistematic acordurile existente în domeniul comerțului și al investițiilor în vederea identificării consecințelor acestora asupra egalității de gen;

2. invită Uniunea să asigure o mai mare coerență în ceea ce privește dezvoltarea, o evaluare și o coordonare eficientă a politicilor privind ajutorul pentru dezvoltare și cele comerciale și să depună eforturi în vederea respectării de către toate părțile interesate a standardelor internaționale privind drepturile omului, egalitatea de gen, dreptul muncii și respectarea mediului înconjurător;

3. invită Uniunea să joace un rol activ în realizarea celor 17 obiective de dezvoltare durabilă (ODD) din cadrul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în cadrul celei de a șaptesprezecea sesiuni;

4. invită UE și statele membre să promoveze măsuri obligatorii din punct de vedere juridic pentru a garanta că întreprinderile multinaționale plătesc impozite în țările în care au loc activitățile economice și în care este creată valoarea și să promoveze obligația sectorului privat de a prezenta rapoarte defalcate pe țări, conform recomandării OCDE și să promoveze buna guvernare, îndeosebi în chestiunile fiscale și în ceea ce privește colectarea impozitelor; invită de asemenea Comisia și statele membre să asigure că se acordă prioritate acestui aspect pe agenda dialogului său politic (la nivel politic privind dezvoltarea și comerțul) și să sprijine rolul societății civile de asigurare a unui control public al guvernării fiscale și de monitorizare a cazurilor de fraude fiscale; consideră că politica fiscală a unei întreprinderi ar trebui considerată drept componentă a responsabilității sociale a întreprinderilor și că, prin urmare, comportamentul responsabil din punct de vedere social exclude strategiile de evaziune fiscală sau de exploatare a paradisurilor fiscale;

5. recunoaște că accesul la bunuri comune precum apa, asistența medicală și educația sunt elemente importante care demonstrează capacitatea statului de a garanta drepturile sociale și respectarea drepturilor omului;

6. subliniază că tradiția de mulți ani a Uniunii de a introduce aspecte sociale și de mediu în contextul diplomației sale comerciale este deja mai avansată decât situația altor actori comerciali majori la nivel mondial; subliniază că angajamentele față de drepturile omului, asumate de partenerii noștri comerciali, asigură o bază solidă pentru un dialog constant, pentru procesele de cooperare și pentru îmbunătățirile progresive pe termen lung;

7. subliniază importanța comerțului și a investițiilor străine, ca instrumente importante de realizare a creșterii economice, a dezvoltării durabile, a bunei guvernanțe și a protejării drepturilor omului;

8. reamintește că investițiile străine directe și comerțul sporesc gradul de bunăstare în țările mai sărace; reamintește că există o legătură semnificativă între creșterea gradului de bunăstare și protecția îmbunătățită a drepturilor omului și a drepturilor sociale, a drepturilor angajaților, precum și un nivel ridicat de protecție a mediului;

9. reamintește că UE s-a angajat să promoveze și să respecte în mod coerent drepturile omului și democrația în relațiile sale cu țările terțe în toate politicile UE, inclusiv în politicile comerciale, precum și în toate instrumentele financiare externe relevante ale UE;

10. recomandă, prin urmare, ca strategia UE în materie de comerț să fie un instrument de promovare a valorilor democratice în țări terțe; salută, așadar, consolidarea acordurilor comerciale și a programelor de preferințe comerciale ca pârghii pentru promovarea drepturilor omului, pentru eliminarea muncii forțate și a muncii copiilor, pentru garantarea securității alimentare și a dreptului la sănătate, la dezvoltarea sustenabilă și la standarde înalte de securitate și de mediu, precum și la oportunități economice pentru toți;

Standardele sociale, de mediu și cele privind drepturile omului la nivel multilateral

11. reamintește că este important ca UE să dezvolte cooperarea la nivel multilateral și prin urmare își reiterează apelul adresat Comisiei de a-și asuma un rol principal în reforma guvernării OMC, în special în ceea ce privește îndeplinirea următoarelor obiective:

    (a) să întărească cooperarea efectivă și dialogul periodic dintre OMC și agențiile ONU relevante, în special Înaltul Comisar al Națiunilor Unite pentru drepturile omului, Conferința ONU pentru Comerț și Dezvoltare și Organizația Internațională a Muncii, în special prin acordarea statutului de observator OIM în cadrul OMC și prin implicarea sa în litigiile comerciale legate de încălcări ale dreptului internațional al drepturilor omului și convențiile privind dreptul muncii; consideră că OIM ar trebui să continue să ia parte la negocierile privind acordurile comerciale bilaterale, multilaterale și plurilaterale;

    (b) să reformeze mecanismele de reexaminare a politicii comerciale a OMC pentru a include dimensiunile sociale, de mediu și cele legate de drepturile omului, pe baza orientărilor OIM, orientărilor ONU privind drepturile omului, precum și orientărilor legate de acordurile multilaterale de mediu (AMM), și a promova dezvoltarea sustenabilă, în special prin crearea unui Comitet pentru comerț și munca decentă în cadrul OMC, pe lângă actualul Comitet pentru comerț și mediu, conform recomandărilor sale din 2010;

    (c) să evalueze în ce măsură Comitetul OMC privind comerțul și mediul și-a îndeplinit mandatul, astfel cum a fost stabilit prin Decizia ministerială a OMC privind comerțul și mediul adoptată la Marrakech, la 15 aprilie 1994, precum și concluziile

sale privind măsurile suplimentare ce trebuie întreprinse, îndeosebi în contextul dialogului la nivel mondial privind atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea și OMC, conform solicitării inițiale a Parlamentului;

(d) să se implice în mod constructiv în Grupul de lucru al ONU pentru procesul de elaborare a unui tratat privind afacerile și drepturile omului ca urmare a studiului realizat de Oficiul Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului referitor la soluționarea, prin căi de atac judiciare, a unor încălcări grave ale drepturilor omului de către întreprinderi;

12. invită Comisia Europeană să promoveze în mod activ reformarea suplimentară a OMC în vederea definirii normelor multilaterale de gestionare sustenabilă a lanțurilor de aprovizionare globale într-un mod responsabil, ceea ce ar trebui să cuprindă în special:

(a) cerințe eficiente și executorii privind transparența și diligența necesară pentru lanțurile de aprovizionare, pornind de la principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului;

(b) norme privind sănătatea și securitatea, recunoscând, în special, dreptul lucrătorilor de a înființa comitete pentru securitate;

(c) un nivel de protecție socială;

(d) respectarea standardelor fundamentale ale OIM din domeniul muncii;

13. își reiterează solicitarea de a se asigura că orice măsură adoptată de una dintre părți în cadrul acordului de la Paris sau privind oricare dintre principiile sau angajamentele prevăzute la articolele 3 și 4 ale Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) va fi garantată, de asemenea, prin asigurarea unei protecții mai solide din punct de vedere juridic a dreptului de a reglementa în cadrul acordurilor comerciale;

14. îndeamnă Comisia să accelereze progresele în direcția elaborării unor mecanisme de diferențiere a produselor în funcție de procesul și metoda de producție și a unor criterii privind sustenabilitatea, în cadrul acordurilor comerciale;

15. invită statele membre să își intensifice eforturile pentru a-și onora angajamentele de eliminare a subvențiilor pentru combustibili fosili, în conformitate cu angajamentul luat de G20;

16. consideră că politica comercială ar putea contribui mai mult la tranziția energetică și că instrumentele comerciale ale Uniunii ar trebui să promoveze apariția și dezvoltarea energiei regenerabile, precum și crearea de bunuri și tehnologii de mediu în Europa; recunoaște eforturile Comisiei de a negocia un acord plurilateral privind bunurile ecologice (Acordul privind bunurile de mediu - EGA) și solicită ca aceste negocieri să aibă ca rezultat un acord ambițios și echilibrat; solicită Comisiei în cadrul negocierilor privind acest acord să elaboreze criterii cantitative sau calitative clare de identificare a *„bunurilor ecologice”* și să promoveze o metodologie credibilă și transparentă în negocierile pe marginea Acordului privind bunurile ecologice; invită, de asemenea,

Comisia să țină seama în mod corespunzător de factorii care influențează comerțul cu bunuri ecologice, cum ar fi politicile antidumping în sectorul energiei regenerabile, regimurile proprietății intelectuale, programele de finanțare stricte și politicile naționale în domeniul mediului care să creeze cererea pentru astfel de bunuri;

Standardele sociale, de mediu și cele privind drepturile omului la nivel bilateral

17. salută decizia Comisiei de a realiza evaluări ex ante și ex post ale impactului asupra dezvoltării durabile pentru toate acordurile comerciale, în concordanță cu Orientările privind analiza evaluărilor impactului pe care îl au inițiativele legate de comerț asupra drepturilor omului; în acest sens, invită Comisia:

    (a) să aplice aceste orientări atunci când elaborează evaluări ale impactului asupra dezvoltării durabile pentru toate negocierile actuale și viitoare;

    (b) să reflecte, în aceste evaluări ale impactului asupra dezvoltării durabile, și principiile directoare elaborate de raportorul special al ONU pentru dreptul la hrană;

    (c) să ia în considerare impactul acordurilor comerciale și de investiții asupra persoanelor deosebit de vulnerabile, cum ar fi cele care fac parte dintr-un grup minoritar sau cele care sunt izolate geografic, sărace sau supuse excluse social; atrage atenția, în acest sens, și asupra angajamentului Comisiei Europene de a evalua impactul acordurilor de liber schimb asupra regiunilor ultraperiferice ale UE;

    (d) să garanteze implicarea corespunzătoare a organizațiilor societății civile și a partenerilor sociali în desfășurarea acestor evaluări ale impactului asupra dezvoltării durabile și să implice Parlamentul în fiecare etapă a acestui proces;

    (e) să țină seama pe deplin de rezultatele acestor evaluări în cadrul negocierilor;

    (f) să asigure publicarea într-o etapă timpurie a evaluărilor impactului asupra dezvoltării durabile, astfel încât acestea să poată fi luate în considerare în pozițiile de negociere înainte de formularea acestora, să informeze publicul și să permită reprezentanților aleși ai acestuia să evalueze în mod corespunzător toate acordurile propuse;

18. solicită în mod ferm ca evaluările impactului asupra drepturilor omului și evaluările impactului asupra dezvoltării durabile să devină obligatorii și să înceapă într-un stadiu timpuriu, pentru fi luate în considerare în pozițiile de negociere chiar înainte de formularea acestora;

19. ia act de concluziile Ombudsmanului European privind decizia Comisiei de a finaliza acordul cu Vietnamul înainte de încheierea evaluării impactului asupra drepturilor omului și îndeamnă Comisia să realizeze această evaluare cât mai curând posibil pe baza noii metodologii, pentru a permite Parlamentului să ia o decizie în cunoștință de cauză;

20. reiterează sprijinul în favoarea clauzelor de condiționalitate privind drepturile omului în toate acordurile comerciale internaționale și reamintește importanța de a respecta și de a pune în aplicare clauzele privind drepturile omului ; salută eforturile Comisiei și ale Consiliului de a introduce clauze obligatorii din punct de vedere juridic privind drepturile omului în toate acordurile comerciale și de investiții, în conformitate cu abordarea comună, și solicită publicarea abordării comune a Consiliului; observă că nu s-au introdus clauze privind drepturile omului în toate acordurile UE și solicită ca negocierile comerciale în curs cu ceilalți parteneri ai Uniunii și, în special, cele privind TTIP, să asigure includerea unei clauze obligatori din punct de vedere juridic privind drepturile omului;

21. consideră totuși că actualele clauze au avut un impact limitat în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor și a angajamentelor în materie de drepturi ale omului; invită, prin urmare, Comisia și Consiliul să aplice următoarele adaptări:

    (a) să includă dispoziții de salvgardare comercială, pentru a menține capacitatea fiecărei părți la acord de a-și respecta obligațiile privind drepturile omului în domeniile în care deține responsabilitatea principală în cazuri de încălcare dovedită a dispozițiilor prevăzute de clauzele privind drepturile omului;

    (b) să monitorizeze periodic în amănunt punerea în aplicare în aplicare a clauzelor privind drepturile omului în acordurile comerciale și de asociere, în special prin publicarea unor rapoarte comune periodice elaborate de Comisie și SEAE și adresate Parlamentului cu privire la respectarea drepturilor omului de țările partenere și prin înființarea unei comisii interinstituționale;

    (c) să ia în considerare includerea unui comitet pentru drepturile omului în toate acordurile comerciale ale UE, pentru a asigura că se întreprind acțiuni în mod serios și sistematic ca urmare a problemelor privind drepturile omului legate de acord; reamintește, în acest context, importanța implicării cetățenilor în negocieri pentru a asigura transparența;

    (d) să se asigure că UE dispune de un sistem de căi de atac la nivel național care să dea posibilitatea de a se depune plângeri în cazul nerespectării acordurilor comerciale și a clauzelor privind drepturile omului;

22. reamintește cererea formulată în Rezoluția sa din 2010 ca fiecare acord comercial al UE, fie bilateral, fie multilateral, să includă capitole cuprinzătoare, obligatorii și ambițioase privind comerțul și dezvoltarea durabilă; regretă existența a numeroase diferențe între capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă din diferitele acorduri comerciale ale UE; solicită, prin urmare, Comisiei Europene să mențină cel mai înalt nivel de coerență în toate negocierile comerciale și să introducă capitole privind comerțul și dezvoltarea durabilă care să aibă următoarele caracteristici:

    (a) un angajament al fiecărei părți de a ratifica și a pune în aplicare efectiv cele opt convenții fundamentale și cele patru convenții prioritare ale OIM, precum și acordurile internaționale multilaterale de mediu;

    (b) aplicabilitatea procedurii generale de soluționare a litigiilor la clauzele privind

drepturile omului și la capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă pe picior de egalitate cu celelalte părți ale acordului, astfel cum se solicită în recomandările din 2010 menite să asigure respectarea drepturilor omului și a standardelor sociale și de mediu;

(c) posibilitatea partenerilor sociali și a societății civile de a face recurs și de a cere despăgubiri printr-o procedură de depunere a plângerilor;

(d) măsuri de descurajare eficace, inclusiv sub forma unor despăgubiri bănești, în cazul unor încălcări grave și dovedite ale dispozițiilor capitolului privind dezvoltarea durabilă al unui acord; astfel de măsuri ar putea fi puse în aplicare prin încetinirea temporară a acordării, reducerea sau suspendarea anumitor beneficii comerciale oferite în temeiul acordului în cazul unei încălcări grave și permanente a acestor standarde, ca o măsură de ultimă instanță, iar introducerea unor planuri de acțiune împreună cu partenerii noștri ar putea contribui la remedierea neconformității cu anumite angajamente asumate în acordurile comerciale și de investiții;

23. solicită din nou crearea unor forumuri sau grupuri consultative privind dezvoltarea durabilă în diferitele etape – de elaborare, de negociere și de punere în aplicare – ale unui acord; reamintește necesitatea ca toate grupurile consultative interne (GCI) să fie pe deplin independente și să aibă acces la resurse adecvate; ia act de criticile formulate adesea de către participanții la GCI înființate de UE în temeiul acordurilor comerciale în vigoare, potrivit cărora deliberările lor nu au niciun impact practic și propune ca Comisia să pună în aplicare următoarele măsuri:

(a) să creeze un sistem de raportare care să permită Parlamentului să evalueze activitatea grupurilor consultative;

(b) să răspundă sistematic și într-o manieră concretă la preocupările formulate de GCI-urile Uniunii Europene și să dea curs inițiativelor propuse, în acest context, de organizațiile societății civile și de partenerii sociali din UE;

(c) să prevadă în capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă dispoziții logistice de bază care să facă posibilă punerea în aplicare efectivă, întrucât aceste aspecte s-au dovedit a fi obstacole serioase în anumite cazuri, precum și măsuri de însoțire conexe, cum ar fi asistența tehnică și programele de cooperare;

24. solicită o mai mare transparență și responsabilitate față de organizațiile locale în formularea normelor de comerț internațional și a politicilor comerciale naționale, asigurând totodată consecvența în ceea ce privește respectarea drepturilor lucrătorilor și a drepturilor omului, inclusiv a drepturilor femeilor;

25. invită Comisia să implice mai îndeaproape Parlamentul European în procesul de monitorizare a punerii în aplicare a acordurilor comerciale și de investiții în ceea ce privește respectarea drepturilor omului și a standardelor sociale și de mediu și invită Consiliul să consulte Parlamentul cu privire la orice decizie de a revizui sau chiar de a suspenda aplicarea unui acord, dacă acest lucru este necesar;

Standardele sociale, de mediu și cele privind drepturile omului la nivel unilateral

26. salută intrarea în vigoare a noului sistem de preferințe generalizate (SGP) [Regulamentul (UE) nr. 978/2012] la 1 ianuarie 2014 și publicarea primului raport de monitorizare privind SGP pentru perioada 2014-2015; consideră că politica comercială trebuie să fie o modalitate de a încuraja țările partenere ale UE să adopte standarde sociale și de mediu mai ridicate și, prin urmare, invită Comisia să pună în aplicare următoarele măsuri corective:

a) să clarifice, fie printr-un act delegat, fie cu ocazia viitoarei revizuiri a Regulamentului (CE) nr. 978/2012, definițiile unor concepte precum „probleme grave în ceea ce privește punerea în aplicare efectivă" a convențiilor internaționale și „încălcarea gravă și sistematică a principiilor" cuprinse în convențiile internaționale;

b) să solicite opiniile tuturor organismelor de supraveghere relevante pentru a evalua mai bine respectarea convențiilor internaționale menționate în Regulamentul privind SGP; să își axeze evaluarea în special pe opiniile exprimate de Comitetul de experți privind aplicarea convențiilor al OIM în ceea ce privește atât acordarea, cât și suspendarea preferințelor comerciale, în conformitate cu Regulamentul privind SGP;

c) să îmbunătățească, la revizuirea Regulamentului (UE) nr. 978/2012, monitorizarea angajamentelor asumate de țările beneficiare; partenerilor sociali și organizațiilor societății civile ar trebui să li se atribuie un rol oficial în monitorizarea SGP și a SGP+, în special printr-o procedură de audiere a preocupărilor adresate Comisiei și de răspuns la acestea;

d) să includă în Regulamentul privind SGP și responsabilitatea socială a întreprinderilor în cadrul revizuirii acestuia, astfel cum s-a solicitat în 2010, pentru a asigura respectarea de către întreprinderile transnaționale a obligațiilor juridice naționale și internaționale din domeniul drepturilor omului, al standardelor de muncă și al normelor de mediu; e) să monitorizeze și să evalueze evoluțiile legate de punerea în aplicare și eficacitatea inițiativei „Totul în afară de arme" (EBA) și a mecanismelor standard ale SGP și să informeze Parlamentul European cu privire la aceasta;

27. susține angajamentul asumat de Comisie de a depune eforturi pentru a stopa practica muncii copiilor; salută adoptarea documentului de lucru al serviciilor Comisiei și își repetă solicitarea din 2010 privind o propunere de act legislativ echilibrat și realist, care să prevadă măsuri cum ar fi o etichetare a produselor care să indice că nu a fost folosită munca copiilor, preferințe comerciale acordate țărilor care respectă anumite standarde de muncă și interdicții orizontale de import al produselor obținute utilizând munca copiilor; subliniază că este important să se includă obiectivul de a combate munca forțată și munca copiilor în capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă ale tuturor acordurilor comerciale ale UE, împreună cu celelalte 6 convenții fundamentale ale OIM, și să se includă angajamentul UE în dezbaterile internaționale de la nivelul OMC, OCDE și OIM, pentru a consolida dimensiunea sa multilaterală;

28. își confirmă opoziția față de orice dispoziție directă sau indirectă care afectează comerțul în serviciile legate de energie care ar permite neutralitatea tehnologică a

subvențiilor; invită Comisia și statele membre să ia în considerare cu seriozitate faptul că creșterea emisiilor de CO2 ca urmare a comerțului internațional subminează Strategia UE privind clima și, de asemenea, subliniază că este necesară trecerea la modele de producție și consum locale în vederea îndeplinirii obiectivelor Acordului de la Paris;

29. reamintește legătura intrinsecă dintre schimbările climatice și despădurirea determinată de obținerea nedurabilă și ilegală a materiilor prime; solicită Comisiei să garanteze punerea în aplicare și respectarea efectivă a FLEGT și a Regulamentului UE privind lemnul, introducând obligația legalității în cazul lanțurilor de aprovizionare cu lemn;

30. salută decizia Comisiei de a demara un studiu de fezabilitate pentru un Plan de acțiune al UE privind despădurirea și degradarea pădurilor;

Responsabilitatea socială a întreprinderilor

31. reamintește solicitarea Parlamentului din 2010 de a include RSI în toate acordurile comerciale ale UE și în dispozițiile pentru o mai bună aplicare, îndeosebi posibilitatea Comisiei de a desfășura anchete vizând presupuse încălcări ale angajamentelor privind RSI, precum și crearea unor puncte de contact la nivelul UE, după modelul punctelor de contact ale OCDE; solicită Comisiei să își intensifice eforturile în direcția obținerii respectării depline de către întreprinderi, prin lanțurile lor de aprovizionare, a standardelor fundamentale ale OIM din domeniul muncii și a standardelor RSI recunoscute internațional, îndeosebi Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, recent actualizate, cele zece principii ale Pactului mondial al Organizației Națiunilor Unite, standardul de orientare ISO 26000 privind responsabilitatea socială, Declarația tripartită a OIM de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, precum și Principiile directoare ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului, în special în industria textilă și în industria extractivă, în care riscul de încălcare a drepturilor omului și a standardelor sociale este mai des întâlnit; reamintește faptul că, în urma tragediei din Rana Plaza din Bangladesh, în 2013, Comisia Europeană a lansat Pactul privind durabilitatea în cooperare cu Bangladesh, OIM și Statele Unite ale Americii; subliniază, în acest sens, importanța urmăririi obiectivelor Pactului privind durabilitatea pentru a îmbunătăți drepturile lucrătorilor, precum și necesitatea unei gestionări mai responsabile a lanțurilor de aprovizionare la nivel internațional; solicită Comisiei să extindă astfel de programe și acțiuni la alți parteneri comerciali ai Uniunii;

32. consideră că este esențial să se continue eforturile de aderare la Declarația OCDE privind investițiile internaționale și întreprinderile multinaționale, asigurându-se că orientările sunt menționate în mod expres în toate noile acorduri încheiate între UE și țările terțe și trecând de la o abordare „pasivă” la una „activă” în ceea ce privește punerea în aplicare a acestora; solicită Comisiei să asigure transparența în ceea ce privește accesul la informațiile privind activitatea întreprinderilor și să introducă un sistem de raportare eficace și obligatoriu care să furnizeze informații privind lanțurile valorice ale produselor; reamintește poziția sa din 2010, când a solicitat întreprinderilor să își publice bilanțul în materie de RSI și a cerut tuturor întreprinderilor să dea dovadă de diligență; îndeamnă Comisia să își reînnoiască strategia privind RSI, stabilind cerințe mai ferme de raportare și de conformare și garantând o punere în aplicare mai eficace a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, și îndeamnă

statele membre să susțină promovarea RSI în cadrul acordurilor comerciale;

33. invită Uniunea să creeze platforme de dialog pe tema responsabilității sociale a întreprinderilor care să implice societatea civilă, întreprinderile, organizațiile internaționale și alte părți interesate;

34. invită Comisia Europeană să aplice rezultatele proiectului intitulat „Realizarea de valoare pe termen lung pentru întreprinderi și investitori”, aflat în curs de realizare pe baza Principiilor ONU privind investițiile responsabile și al Pactului mondial al ONU, propriului său Fond european pentru investiții strategice și dialogului pe care îl poartă cu investitorii atunci când negociază acorduri comerciale și să sprijine conceptul de „uniune durabilă a piețelor de capital” prin susținerea comerțului durabil;

35. reamintește că Declarația tripartită a OIM de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, Agenda OIM privind munca decentă și aspectele privind munca ale Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale sunt texte fundamentale în ceea ce privește responsabilitatea socială a întreprinderilor; solicită Comisiei să ducă mai departe inițiativele OCDE și cele ale ONU prin încorporarea standardelor internaționale noi și recent elaborate în legislația UE și să promoveze, la reuniunea de la Shanghai, din iulie 2016, a miniștrilor comerțului din țările G20, recomandări echilibrate și cuprinzătoare în materie de politici, inclusiv o dimensiune accentuată de dezvoltare durabilă a lanțurilor valorice globale, ;

36. reamintește că UE este principalul actor mondial în ceea ce privește planurile naționale de acțiune pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor; solicită Comisiei să promoveze în mod activ un comportament responsabil în afaceri în rândul întreprinderilor din UE care activează în străinătate, punând un accent deosebit pe asigurarea respectării stricte a tuturor obligațiilor lor legale care decurg fie din legislațiile naționale, fie din obligațiile legale bilaterale sau internaționale aplicabile activităților lor comerciale și, nu în ultimul rând, pe asigurarea respectării standardelor și normelor internaționale în materie de drepturi ale omului, muncă și mediu; sugerează Comisiei, în acest scop, să se implice în mod activ, împreună cu țările partenere, în schimbul de bune practici și de cunoștințe cu privire la modalitățile și mijloacele de îmbunătățire a mediului de afaceri și de sensibilizare în legătură cu un comportament responsabil în afaceri;

37. ia act de faptul că agenda RSI trebuie adaptată nevoilor specifice ale regiunilor și țărilor, pentru a contribui la îmbunătățirea dezvoltării economice și sociale durabile;

38. solicită Comisiei să ia măsuri în domeniul comerțului și al investițiilor care vor încuraja și vor recompensa întreprinderile care pun în aplicare strategii de RSI, prin acordarea de etichete, acordarea unui acces preferențial la contractele de achiziții publice ale Uniunii și prin intermediul aplicarea programelor de asistență pentru IMM-uri;

39. salută cu entuziasm faptul că Directiva UE privind raportarea nefinanciară prevede obligația marilor întreprinderi de a prezenta rapoarte cu privire la drepturile omului; solicită statelor membre ale UE să transpună directiva în mod rapid și eficace; atrage atenția asupra cadrului de raportare stabilit de principiile directoare ale ONU, asupra criteriilor de referință în domeniul drepturilor omului pentru întreprinderi și asupra obiectivului de „raportare integrată” și invită toate societățile din UE cotate la bursă și

acționarii acestora să respecte spiritul directivei în UE și în activitatea comercială desfășurată în afara Uniunii;

40. invită UE și statele membre să se angajeze activ în activitatea Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU și a Programului Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) având ca obiect un tratat internațional în temeiul căruia corporațiile transnaționale să fie trase la răspundere pentru abuzurile săvârșite în ceea ce privește drepturile omului și pentru încălcările standardelor de mediu;

41. subliniază că o punere în aplicare efectivă a acestor recomandări constituie un element esențial pentru evaluarea, de către Parlament, a acordurilor comerciale negociate de Comisie; solicită un răspuns detaliat și prompt din partea Comisiei cu privire la toate aspectele semnalate în prezenta rezoluție;

42. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

13.4.2016

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE

destinat Comisiei pentru comerț internațional

referitor la punerea în aplicare a recomandărilor Parlamentului din 2010 privind standardele sociale și de mediu, drepturile omului și responsabilitatea socială a întreprinderilor (2015/2038(INI))

Raportoare pentru aviz: Godelieve Quisthoudt-Rowohl

SUGESTII

Comisia pentru afaceri externe recomandă Comisiei pentru comerț internațional, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

– având în vedere principiile directoare ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului, orientările revizuite ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) pentru întreprinderile multinaționale, Declarația tripartită a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, cadrul Consiliului internațional pentru raportare integrată , cele zece principii ale inițiativei „Pactul global ” a Organizației Națiunilor Unite, precum și standardul de orientare ISO 26000 referitor la responsabilitatea socială,

– având în vedere proiectul de lege francez privind „obligația de diligență” pentru promovarea principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, precum și declarația președintelui Juncker cu ocazia summitului G7 din 2015,

– având în vedere proiectul intitulat „Realizarea valorii pe termen lung pentru întreprinderi și investitori”, care este în curs de desfășurare în cadrul principiilor ONU pentru investiții responsabile și al „Pactului global” al ONU,

A. întrucât articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că politica comercială comună a UE se desfășoară în cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii externe a Uniunii;

B. întrucât articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) reafirmă că acțiunile UE pe scena internațională au la bază principii precum democrația, statul de drept, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

respectarea demnității umane, principiile egalității și solidarității, precum și respectarea principiilor Cartei ONU și a dreptului internațional;

C. întrucât legătura dintre, pe de o parte, comerț și drepturile omului și, pe de altă parte, standardele sociale și de mediu a devenit o parte integrantă a relațiilor comerciale și economice ale UE; întrucât politica UE de sprijinire a drepturilor omului și a democrației în țările terțe ar trebui să fie în continuare integrată în alte politici ale UE care au o dimensiune externă, inclusiv politica comercială; întrucât UE ar trebui să utilizeze politica comercială în scopul de a stabili standarde globale înalte în domeniul drepturilor omului și al drepturilor sociale, al protecției consumatorilor și al protecției mediului;

D. întrucât politica comercială și acordurile comerciale ambițioase promovează și consolidează sistemul comercial bazat pe norme mondiale; întrucât aspectele legate de drepturile omului ar trebui luate, de asemenea, în considerare, într-un mod adecvat și transparent, înainte de încheierea negocierilor comerciale; întrucât Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, împreună cu alte instrumente pertinente, inclusiv promovarea responsabilității sociale a întreprinderilor, au drept obiectiv să încurajeze respectarea dispozițiilor în materie de drepturile omului în cadrul politicii comerciale;

E. întrucât în data de 26 iunie 2014, Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU a adoptat o rezoluție privind crearea unui grup de lucru interguvernamental însărcinat cu inițierea unui proces destinat stabilirii unui instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic, pentru a reglementa, în cadrul dreptului internațional, activitățile întreprinderilor transnaționale și a altor întreprinderi;

F. întrucât comerțul și drepturile omului se pot consolida reciproc, iar comunitatea de afaceri, având obligația de a respecta drepturile omului, poate avea, de asemenea, un rol important de jucat prin oferirea de stimulente pozitive în promovarea drepturilor omului, a democrației, a standardelor de mediu și a răspunderii întreprinderilor; întrucât Uniunea Europeană a jucat un rol esențial în negocierea și punerea în aplicare a unei serii de inițiative mondiale privind responsabilitatea globală, care merg mână în mână cu promovarea și respectarea standardelor internaționale, printre care justiția socială, durabilitatea mediului și respectarea drepturilor omului; întrucât se recunoaște impactul pozitiv pe termen lung asupra drepturilor omului al întreprinderilor europene care își desfășoară activitatea la nivel global și constituie un exemplu prin cultura corporativă nediscriminatorie; întrucât consolidarea relațiilor comerciale bazate pe protecția și aplicarea drepturilor omului îmbunătățește înțelegerea reciprocă și valorile comune, cum ar fi statul de drept, buna guvernanță și respectarea drepturilor omului,

1. reamintește că UE s-a angajat să promoveze și să respecte în mod coerent drepturile omului și democrația în relațiile sale cu țările terțe în toate politicile UE, inclusiv în politicile comerciale, precum și în toate instrumentele financiare externe relevante ale UE;

2. recomandă, prin urmare, ca strategia UE în materie de comerț să fie un instrument de promovare a valorilor democratice în țări terțe; salută, așadar, consolidarea acordurilor comerciale și a programelor de preferințe comerciale ca pârghii pentru promovarea drepturilor omului, pentru eliminarea muncii forțate și a muncii copiilor, pentru garantarea securității alimentare și a dreptului la sănătate, la dezvoltarea sustenabilă și la standarde înalte de securitate și de mediu, precum și la oportunități economice pentru toți;

3. salută noua strategie „Comerț pentru toți”, precum și trimiterea la responsabilitatea socială a întreprinderilor inclusă în prezent în toate schimburile comerciale ale UE și în alte acorduri bilaterale; solicită UE să propună măsuri subsecvente corespunzătoare, cum ar fi un mecanism de soluționare a reclamațiilor și să soluționeze eventualele deficiențe în cadrul acordurilor comerciale și de investiții, precum și să își actualizeze legislația privind controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare;

4. ia act de eforturile Comisiei de a-și îndeplini angajamentul de a include aspectele legate de drepturile omului, chestiunile economice, sociale și de mediu în evaluările sale de impact pentru propunerile legislative și nelegislative, măsurile de punere în aplicare și acordurile comerciale; reiterează faptul că evaluările impactului ar trebui să ducă la îmbunătățirea protecției drepturilor omului și a mecanismelor instituite prin acordurile și politicile comerciale; solicită, în plus, Comisiei să efectueze în mod sistematic astfel de evaluări ale impactului asupra drepturilor omului, precum și evaluări ex-post ale impactului și să îmbunătățească calitatea și caracterul cuprinzător al acestora; este profund îngrijorat de faptul că Comisia nu a efectuat o evaluare de impact cu privire la drepturile omului privind Acordul de liber schimb UE-Vietnam și își reafirmă sprijinul pentru o evaluare cuprinzătoare a Vietnamului, inclusiv privind drepturile omului, care să fie efectuată în cadrul evaluării ex-post a acestui acord și ca urmare a evaluării impactului asupra dezvoltării durabile lansate în 2009; salută toate eforturile de coordonare la nivel internațional, în special cu Biroul Înaltului Comisar al ONU pentru drepturile omului, în scopul de a asigura respectarea tuturor principiilor internaționale convenite și a convențiilor semnate în domeniul drepturilor omului;

5. își reiterează sprijinul pentru introducerea sistematică a clauzelor de condiționalitate privind drepturile omului în toate acordurile internaționale, inclusiv în acordurile comerciale încheiate între UE și țările terțe; subliniază că este necesară voința politică pentru a pune în aplicare angajamentele asumate de țările terțe; invită Comisia să informeze periodic cu privire la punerea în aplicare a principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului de către statele membre ale ONU; solicită, de asemenea, ca aceste principii și alte standarde internaționale de responsabilitate socială a întreprinderilor să fie în mod constant aduse în discuție de reprezentanții UE în cadrul dialogurilor privind drepturile omului cu țările terțe; invită UE să sprijine societatea civilă din țările terțe pentru a contribui la evaluările de impact;

6. în plus, solicită Comisiei să monitorizeze în mod sistematic punerea în aplicare a clauzelor privind drepturile omului și să informeze periodic Parlamentul cu privire la respectarea drepturilor omului de către țările partenere; invită, de asemenea, Comisia să stabilească garanțiile necesare cu scopul de a soluționa eventualele efecte negative privind drepturile omului din acordurile comerciale, și să țină seama de informațiile furnizate de grupurile naționale consultative și de comitetele consultative mixte, precum și să instituite mecanisme adecvate de control, de depunere a plângerilor și de asigurare a aplicării legii, astfel încât să se asigure că întreprinderile și investitorii respectă drepturile omului;

7. salută eforturile Comisiei de a sprijini punerea în aplicare a principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, a „Pactului global” al ONU, a orientărilor OCDE revizuite pentru întreprinderile multinaționale, a Declarației tripartite a OIM de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, a standardului de orientare ISO 26000 privind responsabilitatea socială și, în același timp,

de a încuraja, sprijini și monitoriza modul în care toți partenerii comerciali respectă aceste principii internaționale; consideră că accesul la căi de atac ar trebui consolidat în planurile naționale de acțiune și în strategia UE în conformitate cu principiile directoare; reiterează importanța de a pune efectiv în aplicare aceste principii și Pactul global; salută activitatea desfășurată până în prezent de Grupul de lucru interguvernamental (GLI) și încurajează toți membrii ONU, inclusiv statele membre ale UE, să se implice în mod constructiv în negocieri; salută studiul realizat de Oficiul Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului referitor la soluționarea, prin căi de atac judiciare, a unor încălcări grave ale drepturilor omului de către întreprinderi;

8. salută intrarea în vigoare a noului sistem generalizat de preferințe (SGP) [Regulamentul (UE) nr. 978/2012] la 1 ianuarie 2014; reamintește că țările partenere au obligația de a pune în aplicare cele 27 de convenții internaționale fundamentale privind drepturile omului și standardele de muncă enumerate în Regulamentul privind SGP; subliniază faptul că Comisia trebuie să monitorizeze și să prezinte rapoarte cu privire la punerea în aplicare a acestor convenții de către beneficiarii SGP+; solicită continuarea dialogului cu țările beneficiare ale SPG+, întrucât în acest mod UE își poate utiliza cel mai bine influența în combaterea încălcărilor drepturilor omului și poate fi pregătită să suspende beneficiile SGP + în cazurile cele mai grave de încălcări ale drepturilor omului;

9. salută includerea unor rapoarte privind drepturile omului de către marile companii în Directiva UE privind raportarea nefinanciară și solicită punerea ei rapidă în aplicare; își exprimă sprijinul pentru orientările OCDE ca mijloc de consolidare a dispozițiilor privind drepturile omului în ceea ce privește comerțul; subliniază, în acest sens, importanța mecanismelor de transparență și a cooperării judiciare între state; atrage atenția asupra cadrului de raportare stabilit de principiile directoare ale ONU, asupra criteriului de referință în domeniul drepturilor omului pentru întreprinderi și asupra obiectivului de „raportare integrată” și invită toate părțile interesate din UE să respecte directiva menționată anterior;

10. subliniază că strategia UE „Comerț pentru toți” se angajează să „consolideze inițiativele de responsabilitate socială a întreprinderilor” și subliniază că acest lucru trebuie să aibă drept efect noi forme de acțiune la nivelul UE, inclusiv convenirea unui nou plan de acțiune al UE în materie de RSI până în 2020;

11. invită Comisia Europeană să aplice rezultatele generate de proiectul intitulat „Realizarea valorii pe termen lung pentru întreprinderi și investitori” aflat în curs de realizare în cadrul principiilor ONU pentru investiții responsabile și al Pactului global al ONU, în propriul său Fond european pentru investiții strategice (FEIS), în dialogul său cu investitorii, precum și în sprijinirea conceptului de „uniune durabilă a piețelor de capital”.

REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	11.4.2016
Rezultatul votului final	+: 44 –: 9 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Iveta Grigule, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Afzal Khan, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Demetris Papadakis, Alojz Peterle, Tonino Picula, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jean-Luc Schaffhauser, Helmut Scholz, Jaromír Štětina, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans, Boris Zala
Membri supleanți prezenți la votul final	Antonio López-Istúriz White, Tokia Saïfi, György Schöpflin, Igor Šoltes, Bodil Valero
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Beatriz Becerra Basterrechea, Georgios Epitideios, Claudiu Ciprian Tănăsescu

11.11.2015

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru comerț internațional

referitor la punerea în aplicare a recomandărilor Parlamentului din 2010 privind standardele sociale și de mediu, drepturile omului și responsabilitatea întreprinderilor
(2015/2038(INI))

Raportoare pentru aviz: Lola Sánchez Caldentey

SUGESTII

Comisia pentru dezvoltare recomandă Comisiei pentru comerț internațional, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază că politicile comerciale și de investiții ale UE sunt interconectate cu politicile privind protecția socială, dezvoltarea, drepturile omului și mediul; invită Comisia să respecte principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării în cadrul tuturor politicilor externe și, în mod specific, să-l includă în toate tratatele, de o manieră consecventă cu angajamentele internaționale convenite în legătură cu drepturile omului, munca decentă, egalitatea de gen și sustenabilitatea ecologică;

2. reamintește Declarația ONU privind dreptul la dezvoltare din 1986, care confirmă că dreptul la dezvoltare este un drept inalienabil al omului; solicită UE să respecte - în cadrul creat de Declarația Universală a Drepturilor Omului, de alte tratate internaționale încheiate și de Obiectivele de Dezvoltare Sustenabilă - suveranitatea țărilor în curs de dezvoltare, în conformitate cu principiul de dezvoltare al aproprierii democratice, înscris în agenda privind eficacitatea dezvoltării; subliniază importanța asigurării demnității umane și a definirii obligațiilor și îndatoririlor tuturor investitorilor, pentru a garanta standardele convenite la nivel internațional în domeniul social, al mediului și al drepturilor omului, promovând în același timp o cooperare eficace cu toți actorii implicați în dezvoltare;

3. solicită UE să recunoască responsabilitatea comună, dar diferențiată, a țărilor în curs de dezvoltare, asigurând totodată echitatea în privința Agendei de dezvoltare sustenabilă post-2030 și a dimensiuni economice, sociale și de mediu a dezvoltării sustenabile; reamintește responsabilitatea UE de a garanta asumarea de către țările partenere a propriei dezvoltări și contribuția lor la acest proces, în special în ceea ce privește politicile lor fiscale, comerciale și de investiții; subliniază în special necesitatea de a reechilibra normele comerciale și de investiții la nivel mondial cu obligațiile în materie de drepturi

ale omului, pentru a găsi un just echilibru dintre drepturile și responsabilitățile firmelor și ale guvernelor;

4. reamintește că aplicarea Agendei privind munca decentă (bazată pe convențiile și recomandările OIM) constituie un element esențial al strategiilor de dezvoltare sustenabilă care pot fi aplicate de întreprinderi; subliniază, în acest context, că dialogul social este un criteriu fundamental pentru răspunderea întreprinderilor;

5. ia act de faptul că agenda RSI trebuie adaptată nevoilor specifice ale regiunilor și țărilor, pentru a contribui la îmbunătățirea dezvoltării economice și sociale sustenabile;

6. consideră regretabil faptul că, într-o perioadă în care interesul pentru sectorul privat ca actor al dezvoltării crește, se constată o lipsă semnificativă de informații adecvate și de transparență în ceea ce privește acțiunile corporațiilor și impactul lor asupra standardelor sociale și de mediu, precum și asupra drepturilor omului; subliniază importanța unei creșteri reale a transparenței și a responsabilității în cazul corporațiilor și, precum și a unei analize de impact ex-ante independente înainte de semnarea oricărui acord internațional, inclusiv a celor comerciale; solicită, în contextul acordurilor comerciale ale UE, un mecanism puternic de monitorizare și verificare a aplicării, pentru a asigura respectarea de către corporații a standardelor sociale, de mediu și în materie de drepturile omului; invită Uniunea Europeană și statele sale membre să promoveze măsuri obligatorii din punct de vedere juridic pentru a garanta că întreprinderile multinaționale plătesc impozite în țările în care sunt generate profiturile și să promoveze obligația sectorului privat de a prezenta rapoarte defalcate pe țări, consolidând astfel capacitățile țărilor respective de mobilizare a resurselor interne;

7. reamintește că integrarea unei abordări bazate pe drepturile omului ar trebui să constituie fundamentul politicii de dezvoltare a UE; reiterează faptul că, într-o perioadă în care combinarea surselor de finanțare este utilizată tot mai mult de către UE drept instrument de dezvoltare, acceptarea și aplicarea orientărilor și principiilor acceptate la nivel internațional cu privire la comportamentul de afaceri și instrumentele lor legate de responsabilitate (și anume convențiile și standardele OIM, inclusiv Declarația OIM referitoare la principiile privind întreprinderile multinaționale și politica socială, Orientările OECD pentru întreprinderile multinaționale și Principiile directoare ale ONU privind activitățile întreprinderilor și drepturile omului) ar trebui să devină condiții esențiale pentru acordarea de sprijin sectorului privat în contextul cooperării pentru dezvoltare;

8. regretă că, în ciuda faptului că Principiile directoare ale ONU privind activitățile întreprinderilor și drepturile omului au fost unanim aprobate de către Consiliul pentru drepturile omului în 2011, numărul cazurilor în care activitățile întreprinderilor încalcă aceste drepturi continuă să crească; invită Comisia să elaboreze un raport privind situația aplicării Principiilor directoare ale ONU privind activitățile întreprinderilor și drepturile omului;

9. consideră că lipsa încă manifestă a unui cadru normativ privind modul în care corporațiile respectă standardele privind drepturile omului și obligațiile ce le incumbă în legătură cu standardele sociale și de mediu este regretabilă și le permite anumitor state și companii să eludeze aceste standarde în condiții de impunitate; solicită instituirea unui cadru normativ cu caracter obligatoriu și executoriu privind modul în care corporațiile respectă drepturile

omului și obligațiile ce le revin în legătură cu standardele sociale și de mediu; consideră regretabil faptul că actualele clauze privind drepturile omului incluse în acordurile de liber schimb și în alte acorduri de parteneriat economic nu sunt în general respectate; își reiterează solicitarea adresată Comisiei Europene de a depune eforturi suplimentare pentru a promova clauze sociale, de mediu și privind drepturile omului obligatorii din punct de vedere juridic și nenegociabile în cadrul negocierilor pentru acordurile internaționale;

10. solicită insistent Comisiei să promoveze în continuare inițiative obligatorii și executabile privind exploatările miniere și forestiere și aprovizionarea cu materii prime, care ar putea include sisteme private legate de sustenabilitatea întregului lanț de aprovizionare, precum și să intensifice analizele sociale și de mediu privind ciclul de viață al produselor și proceselor, astfel încât să se îmbunătățească informarea consumatorilor și să se asigure efectiv responsabilizarea întreprinderilor;

11. solicită UE să dea curs recomandărilor din Cadrul cuprinzător de politici de investiții pentru dezvoltare durabilă al UNCTAD pentru a asigura realizarea unor investiții responsabile și transparente, care să nu submineze standardele sociale și de mediu, drepturile omului, dezvoltarea și demnitatea umană, garantând, în același timp, respectarea drepturilor omului, egalitatea de gen, munca decentă, drepturile sindicale, protecția mediului, protecția socială, accesul universal la bunuri și servicii publice de calitate (acordând o atenție specială asigurării de servicii medicale publice universale), protecția socială, accesul universal la medicamente și siguranța alimentelor și a produselor;

12. în condițiile unei fragmentări, în dreptul internațional, a standardelor, principiilor și mecanismelor de contestare legate de activitatea întreprinderilor în raport cu drepturile omului, salută integrarea recentă a clauzelor privind drepturile omului în acordurile bilaterale de liber schimb și în alte acorduri de parteneriat economic, precum și a unui capitol privind dezvoltarea sustenabilă; consideră că aceste clauze deschid calea spre o mai bună cooperare între UE și țările partenere; reamintește responsabilitatea statelor de a garanta respectarea și promovarea drepturilor omului; având în vedere progresele modeste în aplicarea principiilor directoare ale ONU, invită UE și statele membre să se angajeze activ în demersurile Consiliului ONU pentru Drepturile Omului și în Programul ONU pentru mediu care avansează în direcția unui tratat internațional care să angajeze răspunderea corporațiilor transnaționale pentru abuzurile comise în ceea ce privește drepturile omului și pentru încălcarea standardelor de mediu.

REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	10.11.2015
Rezultatul votului final	+: 14 –: 9 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Doru-Claudian Frunzulică, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Norbert Neuser, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Louis-Joseph Manscour, Paul Rübig, Joachim Zeller

21.3.2016

AVIZ AL COMISIEI PENTRU OCUPAREA FORȚEI DE MUNCĂ ȘI AFACERI SOCIALE

destinat Comisiei pentru comerț internațional

referitor la punerea în aplicare a recomandărilor Parlamentului din 2010 privind standardele sociale și de mediu, drepturile omului și responsabilitatea corporativă
(2015/2038(INI))

Raportoare pentru aviz: Tiziana Beghin

SUGESTII

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale recomandă Comisiei pentru comerț internațional, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. solicită ca cele opt standarde fundamentale de muncă ale OIM, cele patru convenții prioritare ale OIM pentru țările industrializate și legislația UE aplicabilă să fie incluse prin intermediul unei clauze sociale în toate acordurile comerciale bilaterale și multilaterale ale UE și să fie aplicate; consideră că este necesar ca întreprinderile să fie stimulate pentru a se angaja în domeniul responsabilității sociale a întreprinderilor (RSI) și a adopta măsuri proactive menite să identifice și să prevină orice încălcare a drepturilor omului și de mediu, corupția sau frauda fiscală, inclusiv în cadrul filialelor lor și al lanțului lor de aprovizionare; atrage atenția asupra importanței respectării standardelor minime de muncă în țările terțe și invită, prin urmare, Comisia să prevadă mecanisme de monitorizare, cu implicarea partenerilor sociali; subliniază că este necesar să se asigure nu doar ratificarea, ci și transpunerea efectivă în practică a standardelor, demers care necesită un număr adecvat de angajați în cadrul inspectoratelor de muncă, în conformitate cu recomandările OIM;

2. reamintește că Declarația tripartită a OIM de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, Agenda OIM privind munca decentă și elementele legate de muncă ale Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale sunt texte fundamentale în ceea ce privește responsabilitatea socială a întreprinderilor și subliniază că Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă din cadrul Comisiei Europene trebuie să joace în continuare un rol principal în coordonarea în comun a politicii UE privind RIS;

3. invită Comisia să dea curs strategiei reînnoite a UE pentru perioada 2011-2014 în domeniul RSI, luând în considerare lansarea unei consultări publice;

4. reamintește interdependența dintre standardele sociale și de mediu, drepturile omului, drepturile lucrătorilor și politica de dezvoltare în relațiile externe ale UE, precum și rolul important pe care UE ar trebui să îl joace în promovarea acestor drepturi și standarde, în special în politica și acordurile comerciale externe;

5. subliniază că RIS are o îndelungată tradiție europeană și că întreprinderile responsabile din punct de vedere social continuă să dea un exemplu și în prezent;

6. subliniază că, pe lângă impactul la nivel global, RSI are întotdeauna un efect la nivel local și regional, care trebuie recunoscut și promovat;

7. consideră că politica fiscală a unei întreprinderi ar trebui considerată drept componentă a responsabilității sociale a întreprinderilor și că, prin urmare, comportamentul responsabil din punct de vedere social exclude strategiile de evaziune fiscală sau de exploatare a paradisurilor fiscale;

8. solicită ca OIM să poată participa la lucrările OMC în calitate de observator și să i se acorde dreptul de a lua cuvântul cu prilejul conferințelor interministeriale ale OMC; consideră că OIM ar trebui, de asemenea, să ia parte la negocierile privind acordurile comerciale bilaterale și multilaterale; solicită să se țină cont în mod corespunzător de RSI în cadrul politicii comerciale la nivel multilateral, în cadrul forumurilor internaționale care promovează RSI, îndeosebi OCDE și OIM, precum și în cadrul OMC;

9. consideră că o cooperare mai strânsă la nivel multilateral va promova instituirea unei coordonări veritabile între organizațiile internaționale, care va permite, de pildă, OIM să realizeze rapoarte cu ajutorul unor experți independenți, astfel încât munca și dispozițiile privind munca decentă să beneficieze de atenția care li se cuvine în cadrul activităților OIM, în scopul de a se evita periclitarea dezvoltării sociale;

10. solicită consolidarea capitolului privind dezvoltarea durabilă în acorduri bilaterale și multilaterale prin prevederea unui mecanism de monitorizare și raportare deschis partenerilor sociali, precum și crearea unor mecanisme de responsabilizare în caz de neconformitate; consideră că o astfel de procedură ar trebui să aibă consecințe în cazul în care se constată încălcări ale normelor de dezvoltare durabilă sau nerespectarea anumitor dispoziții și standarde de muncă;

11. solicită ca, în următoarele acorduri comerciale dintre UE și țările terțe, securitatea și sănătatea în muncă să ocupe o poziție mai importantă, ca parte a Agendei privind munca decentă; solicită asistență tehnică din partea UE pentru punerea în aplicare a acestor dispoziții, în scopul de a garanta că nu vor constitui o barieră comercială;

12. consideră că o transpunere mai eficace în practică a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului este esențială ca mijloc de susținere a standardelor fundamentale de muncă, sociale și de mediu la locul de muncă;

13. subliniază necesitatea ca RSI să includă noi domenii precum organizarea muncii, oportunități egale și incluziune socială, măsuri împotriva discriminării, precum dezvoltarea educației și a formării de-a lungul vieții; subliniază că RSI ar trebui să acopere, de exemplu, calitatea muncii, egalitatea în materie de remunerație și de oportunități profesionale și promovarea unor proiecte inovatoare pentru a sprijiniri

tranziția la o economie durabilă;

14. consideră că politica socială, de mediu și de apărare a drepturilor omului trebuie răspândită prin intermediul diverselor acțiuni întreprinse de UE, inclusiv prin intermediul acordurilor bilaterale; constată, de asemenea, că nicio politică a UE nu ar trebui să constituie o piedică în calea politicilor aplicate de statele semnatare ale acordurilor bilaterale privind dezvoltarea durabilă și respectarea drepturilor și a libertăților individuale prevăzute de Carta europeană a drepturilor omului; invită, prin urmare, Comisia să asigure efectuarea unor evaluări ale impactului social, de mediu și economic, precum și ale impactului asupra drepturilor omului în etapa anterioară negocierilor și să asigure, de asemenea, aplicarea sistematică a unor monitorizări și evaluări *ex post*; reamintește că ar trebui activate clauzele de suspendare existente în acordurile bilaterale în cazul în care se descoperă încălcări grave ale obiectivelor și/sau standardelor convenite în domeniul social, de mediu și al drepturilor omului;

15. invită Comisia să respecte și să promoveze în cadrul tuturor acordurilor de liber schimb negociate cu țările terțe înalte standarde sociale conforme cu Agenda OIM privind munca decentă, care stabilește obiective-cheie pentru asigurarea unor medii de lucru demne, stabile și pașnice și subliniază importanța implicării partenerilor sociali în promovarea acestei agende, în scopul de a promova mai eficient o încadrare în muncă de calitate și locuri de muncă decente, de a garanta recunoașterea și respectarea drepturilor lucrătorilor, de a extinde protecția socială și de a încuraja dialogul social; invită, de asemenea, întreprinderile din UE să respecte aceste obiective fundamentale, atât la nivelul Uniunii, cât și în relațiile cu actorii din afara UE;

16. subliniază că, prin strategia europeană „Comerț pentru toți”, UE s-a angajat „să consolideze inițiativele de responsabilitate socială a întreprinderilor” și subliniază că acest lucru trebuie să însemne noi acțiuni la nivelul UE, inclusiv convenirea unui nou plan de acțiune al UE în materie de RSI până în 2020 și a unui mecanism în toate noile acorduri comerciale care să nu facă pur și simplu referire la RSI, la afaceri și la drepturile omului, ci să introducă un mecanism de monitorizare și de punere în aplicare în fiecare caz;

17. invită Comisia să se implice în mod proactiv și constructiv alături de OCDE și OIM, în vederea dezvoltării unei abordări globale privind îmbunătățirea condițiilor de lucru în sectorul confecțiilor;

18. invită Comisia ca, la negocierea noilor acorduri comerciale, de exemplu cu Australia și cu Noua Zeelandă, să stabilească noi standarde bilaterale pentru acorduri comerciale echitabile mai transparente și mai democratice, care să poată fi considerate repere ale unei noi politici comerciale globale;

19. reamintește că dialogul social european prevede posibilitatea deplină ca partenerii sociali să abordeze problemele legate de RSI și încurajează negocierea unor noi acorduri-cadru în sectoare specifice, pentru promovarea obiectivelor în materie de RSI;

20. subliniază că instituțiile UE consideră prioritare o evidență a întreprinderilor și un angajament demonstrat față de conduita sustenabilă și etică în acordarea contractelor de achiziții publice și îndeamnă autoritățile contractante să folosească aceste criterii în conformitate cu directivele privind achizițiile publice;

21. subliniază că RSI poate juca un rol important în asigurarea unor standarde de creștere și muncă durabile din punct de vedere ecologic, social și economic, precum și în combaterea corupției, atât în Uniunea Europeană, cât și în întreaga lume, în special dacă include standarde adecvate de transparență și mecanisme fiabile de răspundere; sugerează ca întreprinderile să poarte o responsabilitate mai mare în acest sens; îndeamnă Comisia să adopte o nouă strategie privind RSI care să stabilească cerințe mai ferme de raportare și de asigurare a conformității, garantând o transpunere în practică mai eficientă a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și îndeamnă statele membre să susțină promovarea RSI în cadrul acordurilor comerciale;

22. îndeamnă în continuare Comisia să interzică toate importurile în UE de bunuri și servicii care folosesc forme moderne de sclavie sau munca forțată, în special la nivelul grupurilor vulnerabile, sau care încalcă drepturile fundamentale ale omului;

23. invită Comisia să sprijine în mod constructiv antreprenorii care își iau un angajament față de RSI, să sprijine parteneriatele durabile în materie de RSI la nivel global, de exemplu prin intermediul unei medieri active, și să adopte măsuri de executare pentru coordonarea acestei activități;

24. invită Comisia să creeze stimulente și să promoveze asumarea RSI, care trebuie să completeze, dar în niciun caz să înlocuiască legislația în materie de muncă și de mediu;

25. salută rolul DG Ocuparea Forței de Muncă și al Comisiei în convocarea Grupului la nivel înalt în domeniul responsabilității sociale a întreprinderilor la nivelul statelor membre și solicită intensificarea dialogului și a cooperării între instituțiile UE și statele membre, cu scopul de a promova strategia UE privind responsabilitatea socială a întreprinderilor;

26. salută cu căldură elementele legate de muncă ale cerințelor în materie de raportare privind impactul social destinate întreprinderilor mari și integrate în Directiva UE privind raportarea nefinanciară[1]; invită statele membre să transpună directiva în mod rapid și eficace; solicită tuturor companiilor cotate la bursă din UE și acționarilor acestora să respecte spiritul acestei directive, pentru a urmări o economie mai corectă din punct de vedere social și mai durabilă;

27. observă atenția sporită acordată promovării bunelor practici în materie de ocupare a forței de muncă prin intermediul lanțurilor globale de aprovizionare, după prăbușirea fabricii din Rana Plaza, introducerea proiectului de lege francez privind „obligația de diligență” și declarația președintelui Juncker în cadrul reuniunii la nivel înalt a G7 în favoarea „măsurilor urgente” de îmbunătățire a responsabilității în cadrul lanțurilor globale de aprovizionare;

28. reamintește că UE nu a reușit până în prezent să elimine lacunele existente în materie de justiție legate de dispozițiile din Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului referitoare la „accesul la căi de atac” în situații extreme, de exemplu în cazul deceselor în masă în rândul lucrătorilor, precum tragedia din Bhopal; solicită să se propună dispoziții care să le confere competențe instanțelor europene în situațiile în care

[1] Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari.

nu sunt disponibile suficiente căi de atac în țările terțe în cauză;

29. invită Comisia, în special DG Justiție din cadrul acestei instituții, să prezinte propuneri prin care să se faciliteze într-o mai mare măsură accesul la justiție în instanțele din UE pentru cazurile cele mai grave și mai flagrante de încălcare a drepturilor omului sau a drepturilor lucrătorilor comise de întreprinderi stabilite în Europa, de filialele, subcontractanții sau de partenerii de afaceri ai acestora, conform recomandării Reprezentantului Special pentru afaceri și drepturile omului al Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	16.3.2016
Rezultatul votului final	+: 47 –: 4 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Jane Collins, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Thomas Händel, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská
Membri supleanți prezenți la votul final	Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Lynn Boylan, Karima Delli, Paloma López Bermejo, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Ivo Vajgl

3.12.2015

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN

destinat Comisiei pentru comerț internațional

referitor la punerea în aplicare a recomandărilor Parlamentului din 2010 privind standardele sociale și de mediu, drepturile omului și responsabilitatea corporativă
(2015/2038(INI))

Raportoare pentru aviz: Malin Björk

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen recomandă Comisiei pentru comerț internațional, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

A. întrucât acordurile comerciale pot afecta în mod diferit bărbații și femeile, din cauza inegalităților structurale de gen în ceea ce privește accesul la educație, oportunități de angajare, servicii, resurse, veniturile, poziția lor de consumatori, reprezentarea lor în procesul decizional, prezența lor în posturi care necesită puține calificări, precum și în ceea ce privește normele sociale diferite care se aplică bărbaților și femeilor;

B. întrucât egalitatea de gen, ca obiectiv strategic, este esențială pentru realizarea obiectivelor generale ale UE; întrucât actuala strategie a UE pentru egalitatea între femei și bărbați (2010-2015) prevede integrarea egalității de gen în politica comercială a UE, ca o componentă a cadrului mai larg al dezvoltării durabile;

C. întrucât orice măsură menită să îmbunătățească competențele lucrătorilor, stabilitatea locului de muncă al acestora, condițiile de muncă, ajutorul și indemnizațiile de șomaj (precum concediul plătit, inclusiv concediul pentru îngrijirea copilului și asistența medicală) este de natură să aducă mari beneficii lucrătoarelor, în special celor care se află în situațiile cele mai precare;

D. întrucât acordurile comerciale cuprinzătoare și echilibrate pot avea efecte pozitive asupra ratei angajării femeilor, contribuind la creștere și la coeziunea socială; întrucât, în conformitate cu articolul 8 din TFUE, dimensiunea de gen ar trebui integrată în toate activitățile UE, inclusiv în negocierea acordurilor comerciale;

E. întrucât problematica de gen nu a fost menționată în rezoluția Parlamentului din 25 noiembrie 2010 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor în acordurile

comerciale internaționale;

F. întrucât al cincilea obiectiv de dezvoltare durabilă este realizarea egalității de gen până în 2030;

G. întrucât acordurile comerciale nu ar trebui în niciun caz să șubrezească progresele înregistrate de UE sau de statele sale membre în materie de egalitate de gen;

H. întrucât eliminarea obstacolelor din calea investițiilor, printr-o serie de reglementări privind drepturile legale, standardele sociale, protecția consumatorilor și mediul va conduce la o „armonizare” în direcția unor standarde mai joase privind munca, precum și la privatizarea serviciilor publice și a celor de securitate socială, ceea ce va avea un impact negativ asupra egalității de gen;

I. întrucât dezvoltarea și creșterea durabile și favorabile incluziunii trebuie să implice egalitatea de gen și capacitarea femeilor și a fetelor;

J. întrucât nu se poate aștepta ca liberalizarea comerțului ca atare să elimine inegalitățile de gen, ci sunt necesare măsuri specifice și adaptate, precum și resurse economice pentru a monitoriza impactul asupra femeilor,

1. solicită punerea în aplicare obligatorie a standardelor fundamentale de muncă ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM), precum și a Agendei acesteia privind munca decentă, întrucât standardele OIM sunt deosebit de importante pentru accentuarea egalității de gen, datorită principiilor nediscriminării de gen și egalității de remunerare între femei și bărbați promovate de acestea, precum și a angajamentelor privind protecția mediului în cadrul acordurilor comerciale preferențiale ale UE;

2. solicită o participare la scară largă, continuă și transparentă, nu numai a femeilor, a organizațiilor pentru drepturile femeilor și, în special, a sindicatelor, dar și a organizațiilor ecologice, de consumatori, de muncă și de dezvoltare, în consultările și negocierile comerciale, precum și în elaborarea politicilor comerciale și în punerea în aplicare a acestora; încurajează femeile și organizațiile pentru femei să participe în mod activ și să prezinte inițiative și informații pertinente pentru negocieri;

3. solicită o mai mare transparență și responsabilitate față de organizațiile locale în formularea normelor de comerț internațional și a politicilor comerciale naționale, asigurând totodată consecvența în ceea ce privește respectarea drepturilor lucrătorilor și a drepturilor omului, inclusiv a drepturilor femeilor;

4. solicită UE să se asigure că politica comercială nu este în contradicție cu reglementările naționale privind protecția socială, protecția consumatorului, siguranța publică, sănătatea publică, educația, siguranța alimentară, protecția mediului și egalitatea de gen;

5. ia act de includerea Convenției privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) în lista convențiilor din sistemul GSP+ și solicită monitorizarea atentă a respectării obligațiilor de către beneficiari;

6. solicită UE includerea sistematică a unor clauze obligatorii, executabile și nenegociabile privind drepturile omului, inclusiv drepturile fetelor și ale femeilor, în acordurile

internaționale ale UE, inclusiv în acordurile comerciale și de investiții încheiate deja sau care urmează a fi încheiate;

7. reafirmă importanța activării clauzei de suspendare în acordurile comerciale internaționale în cazul în care cealaltă parte contractantă încalcă drepturile omului;

8. reamintește, de asemenea, angajamentul UE de a integra egalitatea de gen în toate politicile sale și importanța capacității de a garanta că bărbații și femeile beneficiază în mod egal de schimbările sociale, de creșterea economică și de crearea de locuri de muncă decente, eliminând discriminarea și promovând respectarea drepturilor femeilor în lume;

9. consideră regretabil faptul că acordurile comerciale sunt negociate fără a se lua în considerare impactul specific al acestora asupra drepturilor femeilor și ale fetelor, cum ar fi dreptul la sănătate - și drepturile asociate, inclusiv la sănătatea reproducerii - la acces la educație, formare, hrană, muncă, condiții sigure de muncă și apă;

10. solicită Comisiei și statelor membre să colecteze date privind potențialele efecte specifice ale acordurilor comerciale asupra situației femeilor și a fetelor, inclusiv din țările terțe, și să le analizeze în profunzime, pentru o mai mare coerență între politici diferite, dar interconectate, precum politicile comerciale, de dezvoltare, de ocupare a forței de muncă, de migrație și de egalitate de gen;

11. invită Comisia, pe baza criteriilor de referință privind egalitatea de gen și a resurselor, să efectueze evaluări ex ante și ex post ale impactului acordurilor comerciale asupra femeilor și a egalității de gen, ca parte a unei evaluări mai vaste a impactului asupra dezvoltării umane; subliniază necesitatea unor date solide și fiabile pentru a evalua impactul diferitelor măsuri și instrumente comerciale asupra egalității de gen, precum TTIP, TISA, CETA; solicită evaluarea completă, sistematică și obligatorie a acordurilor comerciale și de investiții existente în vederea identificării aspectelor care pot afecta negativ egalitatea de gen;

12. subliniază faptul că politica comercială a UE trebuie să garanteze că nu este subminată capacitatea statelor de a reglementa și de a proteja drepturile femeilor, mediul, drepturile consumatorului și drepturile lucrătorilor, precum și că investitorii și întreprinderile își asumă responsabilitatea față de cetățeni și de guverne în ceea ce privește impactul activităților lor asupra drepturilor omului, egalității de gen, domeniului social, precum și asupra mediului și dezvoltării;

13. solicită analize de impact aprofundate, realizate din perspectiva drepturilor omului, a climei, a egalității de gen și a sustenabilității, cu privire la rezultatele acordurilor comerciale multilaterale și bilaterale negociate între UE și țările terțe;

14. subliniază faptul că, la negocierea acordurilor comerciale, UE ar trebui să se preocupe nu doar de creșterea standardelor sociale și de mediu la nivel mondial și de un model de comerț mondial mai just și echitabil, ci și de promovarea egalității de gen;

15. regretă faptul că perspectiva de gen a fost în mare măsură neglijată până acum în domeniul responsabilității sociale a întreprinderilor (RSI); invită Comisia să integreze dimensiunea de gen în politica sa privind RSI, inclusiv în clauzele RSI din acordurile comerciale internaționale, prin măsuri de incluziune, de ex. întreprinderile să crească

reprezentarea femeilor în posturile de management la toate nivelurile și să susțină învățarea pe tot parcursul vieții și formarea profesională pentru femei, să asigure condiții de muncă și drepturi adecvate pentru femei de-a lungul lanțului de aprovizionare și să evite să se aprovizioneze din zonele de conflict în care violența de gen este larg răspândită;

16. ia act de faptul că strategia UE pentru egalitate între femei și bărbați nu a luat în considerare în mod corespunzător dimensiunea de gen a politicii comerciale a UE; regretă faptul că dimensiunea de gen nu a fost luată în considerare în mod adecvat în Comunicarea din 15 octombrie 2015 privind o nouă Strategie a UE pentru comerț și investiții;

17. subliniază faptul că modelele alternative de afaceri, precum cooperativele, societățile mutuale și întreprinderile sociale, au un rol important în promovarea egalității de gen și a unei dezvoltări și creșteri durabile și favorabile incluziunii; solicită Comisiei și statelor membre să faciliteze și să promoveze aceste modele alternative în toată Uniunea și în politica comercială și cea de dezvoltare.

REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Data adoptării	3.12.2015
Rezultatul votului final	+: 15 –: 8 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Daniela Aiuto, Maria Arena, Catherine Bearder, Malin Björk, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Elisabeth Köstinger, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Terry Reintke, Jordi Sebastià, Beatrix von Storch, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská, Inês Cristina Zuber
Membri supleanți prezenți la votul final	Izaskun Bilbao Barandica, Eleonora Forenza, Mariya Gabriel, Julie Girling, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Dubravka Šuica, Julie Ward
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Kristina Winberg

REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

Data adoptării	16.6.2016
Rezultatul votului final	+: 30 –: 5 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Laima Liucija Andrikienė, Tiziana Beghin, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Yannick Jadot, Ska Keller, Alexander Graf Lambsdorff, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Alessia Maria Mosca, Franck Proust, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Membri supleanți prezenți la votul final	Goffredo Maria Bettini, Agnes Jongerius, Sander Loones, Bolesław G. Piecha, Fernando Ruas, Jarosław Wałęsa
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Georges Bach, Eider Gardiazabal Rubial, Carlos Iturgaiz, Jan Keller, Dominique Martin, Giulia Moi, Jozo Radoš, Dario Tamburrano, Hermann Winkler